

מכתב לחברה שעוזב לא פגשו... סטודנט אלמוני

אני מאמין שאם קיומך ומאמין בכוחה של אמונה לעצור לעצמי טובים לקרות.
זו רק הבחירה של איפה ניפגש וחי.

היום, כשפירק א' אחיי ופירק חצ'ס אפני, אני מרגיש את הרגעים שבידעיה שהצבר אפשי.
ובן כן, אפשי אהוב, אהשוק, אהיות חברים, אפריץ, אהוש כבוד הצדי אמון היוזבוזים שאדם
(וטל) או אהוב אהשוק בהם ולצד שהגבול אהנאה הפריטית הוא רק בחקוקים שזה דלול אפוזד כזולא
אני מאמין שאפשי אהיות במצב ומצב, שזה בסדר. אני חקווה שיש את כבד לא מאמניה בגשפוי
של 'היצמח קרוב פן גריזים רחוק'. גם באהבה הכי גדולה כדאי אספור 21, 22, ולא לקרב
פגושים יוגר מדי. אני אמויב לעצם החמשה שאי שם יש אשה שיוצרת אהבך, ויוצרת את זונני
הקשה של חיבוק טוב, של אהבה אמירה (הצדק בין שני אנשים שטוב להם מצד שישנו איש היוצד
שלאפדחים החמד (כון יוגר, ומיגיד יוגר מאלל מילויס. שמה שנחמה נאליס יכול אהיות דיאלוג מופלא
בין איש ואישה. אהת אמבנונג גילי היא היכולת אהיות שילוי צווקא בחקוקים שגאילו הייתי אמור
אהיות מסר מנחמה. הידעיה, הביטחון החומט שזה לא מלוד, שזה לא פנטזיה.

שאולי כל הטוב הזה בינינו אמענדת רק כי אני לא יוצד מה החיקוד שלך אז עוד כמה ימים,
שבועות, אודשוק? הכי כל יום שעוזב 'באי' - בלדעיוק גם הוא עוד יום אספור, אהחכים, אהתנסות,
אהתעצד אמשהי שבאמת מכל אמודק אהי הכול. משהי שאפשי יהיה ממש אהומה אהה, לצד
אהה, אבטוח בה, אהשטוח במחברתה, אהיות ספונטני. כן, אהיות ספונטני. כלו אהמליט שעכשו
קופצים אהחכו רק בשביל מנה פלאפל. אמודשוק היום ויום אהצד, אמרוב שזה כולל לא אהתאריך,
אבל משהו הכי נולד היום, לא? וביום ששנינו לא עובדים, נולד אס (מליט אקסול) אפנטיוס אבונמא
ומשן זה ממש קרוב אלונה-פארק, ואני שנים רצימי אשבר פדס אהת בריכל דס משהי שאני
כל-כך אהוב, מבלי אבאז שמה היא גריצול אמרי הביסלי שפאל אה אמטה או שפאל אטייל ביהל,
(שאני בארון את גרדי המשרד ושנינו גרינס ונדלי הגדמלות) נלך אמובוקים בגן כלשהו. (דמיון בינינו
'אוצה פריזון' שמויב יוגר מכל אמנה בהיסטוריה כי מאהבה הוא בא ואל אההבה הוא הולך.
ברוב הימים (וכל אקום דס חיוק של האדם שהמאמין, יגד, מצא ואשפיו. בימים שלא יצליח אמשהי
החיוק של הבוקר - נצא שזה יהיה המצב הכי זמני בגמדות האנושות, מאז שהאדם הגווצד
אמוש המלן. (שליס את כל שהמסכנו בשנים שהיינו שבויים בגפוסה אמרי של קשה, של הצווייה, של
המברות שבאהבה והאהבה שבמברות. (שליס הכול לאט לאט ונשהה על כל יגד. הכי ברור שנמצא
אני, שכבר יוצד על קיומך, (מצא את שמאמניה בקיומיה. עובדה. את קוראא עכשו, ממייב ואומרת
לעצמך שבאמת כבר מלמן רצימ אהמאמין בקיומיה שלי. ☑